

Handanaliste Marianne de Haan:

“Ik wil de handanalyse uit de glazen-bolsfeer halen”

Vanaf dit nummer zal Marianne de Haan in Balance de handen lezen van iemand aan de hand van een persoonlijke vraag. Wie is Marianne en hoe doet ze dat, handen lezen?

Marianne de Haan (57) volgde onder andere een vijfjarige studie handanalyse voordat ze haar praktijk de Handreiking startte. Hoewel haar opleiding vooral de oosterse, ayurvedische handanalyse als uitgangspunt had, heeft Marianne in de loop der jaren meerder oosterse en westerse analyses leren combineren. “Mijn doel is om de handanalyse uit de sfeer van de ‘glazen bol’ te halen.”

Niet zo gek als je bedenkt dat handlijnkunde deels wetenschappelijk is bewezen, omdat het de verbinding tussen hersenen en handen weergeeft. Bij een foetus is in de achttiende week de duim als eerste

gebeuren. Bovendien gaan pas daarna de vingers los en ontwikkelen zich de organen. Marianne: “Er is veel zin en onzin geschreven over handlijnkunde. Een korte levenslijn bijvoorbeeld duidt niet op een kort leven, dat is onzin. Het betekent dat er iets ophoudt en dat je een nieuw doel in je leven moet vinden.”

De toekomst voorspellen, doet Marianne niet. Niet omdat ze het niet kan, maar omdat ze het niet wil. “Ik krijg veel vragen over de toekomst, over gezondheid en over relaties. Daarvoor ben je bij mij aan het verkeerde adres. De toekomst voorspellen brengt eerder onrust dan rust. Met vragen over gezondheid moet je bij de huisarts zijn. En vragen over relaties vind ik niet eerlijk ten opzichte van degene die niet tegenover me aan tafel zit. Ik probeer wél een beeld te geven van hoe de persoon zélf in de relatie staat. Als iemand vraagt: ‘Heb ik wel de juiste partner?’, dan ben ik geneigd het om te draaien en te kijken hoe de persoon zélf in de relatie staat.”

De hele hand telt mee

Marianne bestudeert bij een handlezing de totale hand. Dus niet alleen de lijnen, maar ook de vorm, de kleur en de temperatuur. “Ieder onderdeel van de hand zegt me iets.

Als een deel van de hand koud of juist heel warm is, dan weet ik dat daar teruggetrokkenheid of te veel energie zit. Ook aan de kleur kun je veel zien. We hebben allemaal ‘punten’ in onze handen die minder mooi zijn, maar die punten zijn juist onze levenslessen. En dat maakt ze mooi.” Marianne heeft zelf een bewogen leven. Ze verloor haar dochtertje van bijna twee jaar door een medische fout. En ze is aan het revalideren van een whiplash die ervoor zorgde dat ze haar oude beroep, schoonheidsspecialiste, niet meer kan uitoefenen. “Doordat ik zelf weet wat pijn en verdriet is, durf ik de pijnlijke punten in iemands handen aan te raken. Ik maak alles bespreekbaar. Ik denk dat dat ook mijn kracht is, omdat ik weet dat veel mensen weglopen voor verdriet.”

Handreiking

Marianne ziet zichzelf niet als een spiritueel coach: “Ik geloof in de kracht van ieder mens! Ik reik iets aan. Mijn rol is de mensen terug te zetten op hun eigen levenspad, ze te wijzen op hun verantwoordelijkheden en hun kracht, zodat ze zelf weer verder kunnen. Door je bewust te worden van jezelf, je leven en je mogelijkheden, kun je loslaten en veranderen.”

Onze handen zijn de spiegels van de ziel, de blauwdruk van ons leven. Handanaliste Marianne de Haan neemt in iedere Libelle Balance een paar handen onder de loep.

De hand van...

Marleen (36): “Ik heb het idee dat ik me emotioneel afsluit voor mijn omgeving en weet niet goed hoe dat kan en hoe ik de verbinding met mijn gevoel moet herstellen. Zeggen mijn handen daar iets over?”

Marianne de Haan: “Onze handen hebben via de hersenen een verbinding met onze herinneringen. De linkerhand laat verleden en jeugd zien, de rechterhand heden en toekomst. In jouw linkerhand is op de levenslijn een groot eiland te zien, de lijn gaat na een onderbreking richting buitenkant (Maanberg) van de hand, in de hoofddlijn zijn ook eilandjes te zien en deze lijn loopt met vertakkingen door naar de buitenkant van de hand. Samen laten deze - op ongeveer 35-jarige leeftijd - een traumatische ervaring in je vorige leven zien. Indertijd heb je toen je gevoel en later

ook je denken uitgeschakeld om de pijn niet te hoeven ervaren. Je bent nu in dezelfde leeftijdsfase en gebeurtenissen in je leven prikkelen je gevoel en emoties, onbewust is er een angst voor herhaling (klamme vingertoppen). In je rechterhand heb je een hoofddlijn die dwars over je hand loopt, dit wordt een Sidneylijn genoemd en deze lijn zorgt ervoor dat het heel moeilijk is om bij je gevoel te komen én te blijven. Er staat spanning op. De balans vinden tussen denken en voelen, is voor jou hard werken. De levenslijn in je rechterhand is op ongeveer 34-jarige leeftijd onderbroken en maakt

verbinding met een karmalijn, dit zorgt voor spanningen op het gebied van relaties. Door deze spanningen wordt je gevoel geprikkeld, het is niet altijd leuk voor je, maar wel positief! Je maakt dan immers contact met je gevoel. Je kunt de verbinding met je gevoel herstellen door heel bewust te voelen, durf het toe te laten en bedenk dat wat in het verleden is gebeurd, nu niet gebeurt. De vierkante vorm van je handen, de muis van je handen (Venusheuvels) en de kracht in de aanzet van je duim laten zien dat je gemotiveerd bent om je doel te bereiken.”

Reactie Marleen: “Ik geloof wel in reïncarnatie, maar ik denk altijd: wat maakt het uit wat ik in een vorig leven ben geweest, als het me al moeite genoeg kost om mezelf in dit leven te leren kennen. Maar wat ik wel frappant vind, is dat er blijkbaar in mijn vorige leven dingen zijn gebeurd rond mijn huidige leeftijd, die in dit leven in minder hevige mate opnieuw gebeuren. Ik ben nu actief bezig om (weer) toegang te krijgen tot mijn emoties. Dat klopt dus. Ik merk dat het hard werken is, maar ik ben inderdaad gemotiveerd.”

Ook de handen laten lezen?

Wilt u ook uw handen laten lezen door Marianne de Haan? Voor € 70,- krijgt u een uitgebreide persoonlijke handanalyse en gaat Marianne in op vragen.

Kijk voor meer informatie op www.handlezen-breda.nl, mail naar info@handlezen-breda.nl of bel: 076-587 44 17.

INTERVIEW: Margreet Botter.
FOTOGRAFIE: Iris Planting (handen),
Ernie Enkelaar. Illustratie: Jan Vriends.